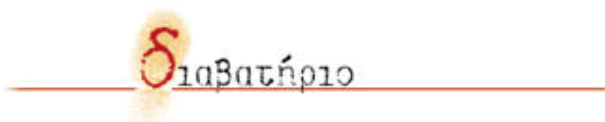

<http://209.85.129.132/search?q=cache:i1T58T-1IOIJ:www.diavatirio.net/diavat/print.php%3Fnews.4384+%CE%9A%CE%B1%CE%AF%CF%84%CE%B7+%CF%87%CE%B1%CE%BB%CE%B9%CE%BF%CF%81%CE%AE&cd=5&hl=el&ct=clnk&gl=gr>

Αυτό το νέο είναι από Διαβατήριο - Διαδικτυακό περιοδικό για μετανάστες Ελληνοαλβανικός Σύνδεσμος Φιλίας Σωκράτης
(<http://www.diavatirio.net/diavat/comment.php?comment.news.4384>)

Αντικείμενο Νέων : ΑΚΤΙΒΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

(Κατηγορία: Ενημέρωση για Εκδηλώσεις)

Στάλθηκε από diavat

Πέμπτη 28 Μάιος 2009 - 09:42:23

“...το ταξίδι...”
...περνώντας τα σύνορα...

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΚΥΨΕΛΗΣ (Φωκίωνος Νέγρη 42) με τη συνεργασία της Πρωτοβουλίας Κατοίκων για τη Δημοτική Αγορά της Κυψέλης. Από την Κυριακή, 31 Μαΐου 2009, 7.30 μ.μ. μέχρι και την Τρίτη 2 Ιουνίου. Ανοιχτά 7.30μμ-11.30μμ
Καλλιτεχνικές βίντεο καταγραφές και εγκατάσταση, από το ακτιβιστικό οδοιπορικό της ΚΑΙΤΗΣ ΧΑΛΙΟΡΗ σε Χίο, Λαύριο, Θεσσαλονίκη και Αλεξανδρούπολη, με θέμα τους ακρωτηριασμούς προσφύγων από τις νάρκες των συνόρων μας. Αμφίδρομη χρήση media για μαρτυρίες-καταγραφές επί τόπου.
Επιμελήτρια: ANNA ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ.

Στην Κυψέλη, την πιο πυκνοκατοικημένη αστική περιοχή του πλανήτη, τυχαίνει να παίζεται τα τελευταία χρόνια το σκίτσο της συμβίωσης των πολιτισμών και της αυτο-οργάνωσης μιας πολυπολιτισμικής ελληνικής γειτονιάς. Συμφωνήσαμε με την **Καίτη** Χαλιορή, ότι το «Ταξίδι» έπρεπε να τελειώσει στην Κυψέλη, την κατ'εξοχήν γειτονιά των οικονομικών προσφύγων: Επτά προβολές από καλλιτεχνικά βίντεο ντοκουμέντα, (τέσσερις για τις δράσεις της στη Χίο, το Λαύριο, τη Θεσσαλονίκη, και την Αλεξανδρούπολη, δύο με μαρτυρίες ακρωτηριασμένων προσφύγων στα ναρκοπέδια και ενός διασωθέντος από ναυάγιο από το οποίο γλύτωσαν οι τρεις από τους 58). Επίσης, εγκατάσταση με αγκαθωτό συρματόπλεγμα και παλιά ρούχα από τα οποία έχει κοπεί ένα μανίκι ή ένα μπατζάκι, κι ένας χώρος αμφίδρομης επικοινωνίας, όπου γηγενείς και πρόσφυγες θα έχουν τη δυνατότητα να καταθέσουν τα βιώματά τους στην πολυπολιτισμική Αθήνα, μπροστά σε μια κάμερα κι ένα μικρόφωνο.

Ιδανικός χώρος παρουσίασης μιας τέτοιας έκθεσης, καταλήξαμε ότι είναι η παλιά δημοτική αγορά στη Φωκίωνος Νέγρη, κτίριο διατηρητέο που γλύτωσε την κατεδάφιση χάρη στην Πρωτοβουλία των Κατοίκων για την Αγορά της Κυψέλης, που κατέλαβαν ειρηνικά το χώρο εδώ και δυο χρόνια. Αυτό-οργανώθηκαν πέρα από πολιτικές και άλλες επί μέρους διαφορές, και κατάφεραν να βαφτίσουν στην κολυμπήθρα του Σιλβάμ την έννοια της αγοράς-τόπου εμπόριου, σε Αγορά με την αρχαία έννοια: Τόπο ανοιχτής συνάντησης, και ανταλλαγής ιδεών. Η αγορά ανήκει και πάλι στους πολίτες... Εδώ και δυο χρόνια, στη Δημοτική Αγορά της Κυψέλης, γίνονται διάφορες εκδηλώσεις, μαθήματα ελληνικών στους πρόσφυγες, πρωτοβουλίες για δένδροφύτευση, εκθέσεις, συναυλίες, ποιητικές βραδιές, και κάθε Σάββατο λειτουργεί αγορά με βιολογικά προϊόντα...

Η **Καίτη Χαλιορή**, δουλεύει εδώ και δυο χρόνια επίσης, πάνω στη καλλιτεχνική δράση που ονόμασε “...το ταξίδι...”. Αφορμή, η διαπίστωση ότι ακρωτηριάζονται ή και σκοτώνονται μετανάστες –οικονομικοί οι περισσότεροι- που επιχειρώντας να περάσουν στο ελληνικό έδαφος, πατάνε πάνω σε νάρκη, μερικές φορές μάλιστα σταλμένοι από τους ίδιους τους «οδηγούς» τους, που μ' αυτό τον τρόπο ανακαλύπτουν τα ελεύθερα από νάρκες περάσματα.

Παρά τη συνθήκη της Οτάβα (1), που απαγορεύει κάθε χρήση νάρκης κατά προσωπικού και που ήδη εφαρμόζεται από τις περισσότερες χώρες, παρά τις ομολογουμένως φιλότιμες προσπάθειες που γίνονται για την από-ναρκοθέτηση στο ελληνικό έδαφος, άνθρωποι που η ανάγκη και η απελπισία τους οδηγεί στα παράνομα περάσματα προς τη χώρα μας, φτάνουν στη «γη της Επαγγελίας» ακρωτηριασμένοι, ανίκανοι για εργασία, και χωρίς δικαιώματα που θα τους επέτρεπαν να διεκδικήσουν έστω την ανανέωση των τεχνητών μελών που τους είναι απολύτως απαραίτητα για την υγεία τους. Πολύτιμη στήριξη για όλα τα θύματα, η βοήθεια και η συμπαράσταση των ελλήνων γιατρών στα νοσοκομεία όπου τους φρόντισαν. Όταν πήραν εξιτήριο, βγήκαν σ' ένα κόσμο ξένο, με γλώσσα που δεν καταλάβαιναν, με γραφειοκρατικές διαδικασίες που τρελαίνουν και τους ντόπιους, και φυσικά, χωρίς δικαιώματα. Ήταν παράνομοι μετανάστες. Θαρρείς και η οικονομική κατάρρευση της μιας ή της άλλης χώρας, ρυθμίζεται από οποιαδήποτε νομοθεσία που ορίζει ποιος έχει δικαίωμα να επιβιώσει και ποιος όχι.

Η σημερινή οικονομική κρίση σε ολόκληρο τον καπιταλιστικό κόσμο, μας κάνει βιωματικά κοινωνούς της απελπισίας που οδήγησε αυτούς τους ανθρώπους στην παράνομη μετανάστευση. Μόνο που για μας, δεν έμεινε πια «Παράδεισος» να καταφύγουμε όπως κάποτε ήταν οι ΗΠΑ, η Αυστραλία και η Γερμανία...

Η **Καίτη**, πραγματοποίησε ένα οδοιπορικό καλλιτεχνικού ακτιβισμού, στη Χίο, το Λαύριο, τη Θεσσαλονίκη και την Αλεξανδρούπολη, τόπους σημαδιακούς για τους λαθρομετανάστες. Έστηνε συρματοπλέγματα σε κεντρικό σημείο της κάθε πόλης και καλούσε μαθητές σχολείων, φοιτητές και κατοίκους να συμμετέχουν, κρεμώντας στο συρματοπλέγμα παλιά ρούχα τους, από τα οποία έηρεπε να κόψουν ένα μπατζάκι ή ένα μανίκι. Η εγκατάσταση που ολοκληρωνόταν μέσα σε μια μέρα, συμπληρωνόταν από ένα μόνιτορ στο οποίο προβάλλονταν συνεντεύξεις που είχε πάρει από ακρωτηριασμένους πρόσφυγες και άλλα ντοκουμέντα. Επίσης, παρόντες ήταν και όσοι από τους εν λόγω πρόσφυγες μπορούσαν, για να κουβεντιάσουν με τους περαστικούς και να απαντήσουν σε ερωτήσεις. Το βράδυ, φώτιζε την εγκατάσταση αν αυτό ήταν δυνατόν, πριν την μαζέψει.

Συχνά, άκουσε την ερώτηση «και πότε θα ζωγραφίσεις;» από το μέσο φιλότεχνο, που είναι πεπεισμένος ότι έργο τέχνης είναι ένα αντικείμενο που στην καλύτερη περίπτωση πουλιέται ακριβά στην ελληνική τουλάχιστον αγορά, και στη χειρότερη, διακοσμεί αξιοπρεπώς το σαλόνι. Παρόμοια ερώτηση ακούω συχνά κι εγώ για τις εκθέσεις που οργανώνω «μα είναι αυτό τέχνη τώρα;»

Η απάντηση θα δοθεί μέσα από τα ίδια τα έργα, τις δράσεις, τους καλλιτέχνες και τους θεωρητικούς που έχουν καταλάβει ότι η τέχνη δεν έχει κανέναν νόημα αν δεν συνδιαλέγεται με τη ζωή, αν δεν παρεμβαίνει στην καθημερινότητα, αν δεν υπερβαίνει την πολιτική και οικονομική σκοπιμότητα για να θέσει ερωτήματα καινούργια, με σεβασμό στον τόσο απαξιωμένο Άνθρωπο.

Αννα Χατζηγιαννάκη
Ιστορικός Τέχνης

(1) Η Συνθήκη για την Κατάργηση των Ναρκών κατά Προσωπικού ή απλά Συνθήκη της Οττάβα είναι η διεθνής συμφωνία που απαγορεύει τις νάρκες κατά προσωπικού. Το Δεκέμβριο του 1997, 122 κυβερνήσεις υπέγραψαν τη συνθήκη στην Οττάβα του Καναδά. Τέθηκε σε ισχύ και ενσωματώθηκε στο διεθνές δίκαιο το Μάρτιο του 1999, ταχύτερα από κάθε άλλη ανάλογη συνθήκη. Ωστόσο μερικές χώρες, όπως είναι οι Η.Π.Α., η Ρωσία και η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας αρνήθηκαν να υπογράψουν τη σύμβαση.

ΟΙ ΔΡΑΣΕΙΣ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

ΧΙΟΣ 9 Απριλίου 2008

Πρώτη παρουσίαση, σε συνεργασία με την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση Χίου και με τη συμμετοχή 250 παιδιών Γυμνασίων και Λυκείων. Οι μαθητές κρέμασαν στα αγκυρωτά συρματοπλέγματα ρούχα από τα οποία έκοψαν το ένα μπατζάκι και το ένα μανίκι ως μια συμβολική πράξη κατά των ναρκοπεδίων. Στην δράση παραβρέθηκε ο 35χρονος Gumu Ndikoumana από το Burundi, ο οποίος έχασε το πόδι του από νάρκη στον Έβρο στις 3-1-2003. Μετά τη δράση το έργο φωτίστηκε μέχρι αργά το βράδυ.

ΛΑΥΡΙΟ 15 Απριλίου 2008

Δεύτερη παρουσίαση στην εκδήλωση της Ύπατης Αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες. Η εικαστική εγκατάσταση με τα κομμένα ρούχα και τα συρματοπλέγματα αναπτύχθηκε επάνω σε μία μάντρα, στην είσοδο του πολυχώρου του "Μηχανουργείου" όπου πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 9 ΜΑΪΟΥ 2008

Τρίτη παρουσίαση στο "Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού" σε εκδήλωση της Ύπατης αρμοστείας του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες. Η εικαστική εγκατάσταση είχε τη φόρμα ενός τεράστιου ιστού αράχνης από πλεγμένο αγκυρωτό συρματοπλέγμα και με διάμετρο 9 μέτρα. Σε εκείνη την εγκατάσταση, τα ρούχα κόπηκαν και τοποθετήθηκαν από ομάδα φοιτητών του τμήματος Διεθνών, Ευρωπαϊκών, Οικονομικών και Πολιτικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ 2009

Η τέταρτη και τελευταία δράση, πραγματοποιήθηκε στην ακριτική Αλεξανδρούπολη, σε συνεργασία με την Διεθνή Εκστρατεία Απαγόρευσης των Ναρκών κατά Προσωπικού (ICBL), και ήταν ενταγμένη στα πλαίσια των εκδηλώσεων που πραγματοποιήθηκαν διεθνώς για τα δέκα χρόνια από την εφαρμογή της συνθήκης της Ottawa, για την απαγόρευση των ναρκοπεδίων. Στην δράση παραβρέθηκαν τα δύο θύματα των ναρκοπεδίων Gumma Ndikoumana και Reduane Kharbouche

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΚΑΙΤΗΣ ΧΑΛΙΟΡΗ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στον Πειραιά.

Τα πρώτα μαθήματα ζωγραφικής πήρε στο εργαστήριο του γλύπτη και ζωγράφου Τάκη Παρλαβάντζα και συνέχισε στο εργαστήριο του Κώστα Περράκη. Πήρε μέρος σε πολλές ομαδικές εκθέσεις. Σπούδασε επίσης Δημόσιες Σχέσεις και εργάστηκε στον ιδιωτικό τομέα και αργότερα στον τομέα του αθλητισμού.

Το 2008 αποφοίτησε με άριστα και τον πρώτο έπαινο, από το τμήμα "Fine art & Technology" της AKTO και του Middlesex University of England. Η Ερευνητική εργασία, η οποία βαθμολογήθηκε με άριστα, πραγματοποιήθηκε πάνω σε έναν καινούργιο τομέα της σύγχρονης τέχνης, την Bioart, με καθηγητή τον κ. Νίκο Ναυρίδη, ο οποίος επέβλεψε και τις δύο διπλωματικές εργασίες της. Η πρώτη απ' αυτές, αποτελεί σχόλιο στην εξέλιξη του ανθρώπινου είδους, θεματική προσφιλή στους bio artists. Έχει τίτλο "Εγώ, όλοι Εμείς". Πραγματεύεται την σχέση του Homo Sapiens με την πληροφορία κι αποτελείται από ψηφιακά έργα και έργα Bioart.

Η δεύτερη έχει τίτλο "...το ταξίδι..." και πραγματεύεται το πολύπαθο ταξίδι των προσφύγων, κυρίως όμως των θυμάτων των ναρκοπεδίων.

Τον Νοέμβριο του 2008 παρακολούθησε το υπερεπεντατικό workshop Bioart του Oron Catts (Symbiotica) στο Στάβανγκερ της Νορβηγίας.

Το 2009 παρακολούθησε το Σεμινάριο Επιμέλειας Εκθέσεων Σύγχρονης Τέχνης (curating), από το επιμελητικό trio XYZ (Ξένια Καλπακτσόγλου, Ρoka Yio, Αυγουστίνος Ζενάκος).

Αυτό τον καιρό συμμετέχει στο Βιοματικό Εργαστήριο Τέχνης που οργάνωσαν οι ιστορικοί της τέχνης Άννα Χατζηγιαννάκη και η Χαρούλα Χατζηνικολάου με τίτλο "Casus Belli" και θέμα το περιβάλλον.